

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att underlåta att före utgången av den föreskrivna fristen anta de lagar och andra förordningar som krävs enligt Europaparlamentets och Rådets direktiv 1999/5/EG⁽¹⁾ av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse samt i andra hand genom att underlåta att informera kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 249 tredje stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen anges att ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilket det är riktat.

I artikel 10 första stycket i fördraget anges att medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner.

Republiken Grekland bestrider inte att den är skyldig att vidta åtgärder för att följa det ovannämnda direktivet.

Kommissionen konstaterar att Republiken Grekland till dags dato inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att helt införliva bestämmelserna med den grekiska rättsordningen.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 september 2001 av Konungariket Nederländerna

(Mål C-368/01)

(2001/C 331/21)

Konungariket Nederländerna har den 25 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot

Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H.G. van Sevenster och S. Terstal, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 juli 2001 (SG (2001)D/289751) om stödåtgärd nr C 56/2001 om beviljande av statligt stöd för sjötransporter med nederländska bogserbåtar på inre vattenvägar och i hamnar inom EU [varigenom kommissionen upplyser Nederländerna om att den har beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget],
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna:

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 88 EG och av förordning (EG) nr 659/99/EG. Kommissionen har inte befogenhet att beteckna en åtgärd som nytt stöd när den tidigare har godkänt åtgärden i fråga. När kommissionen fullgör sitt uppdrag att fortlöpande kontrollera befintliga stödåtgärder och, *ex officio* eller på grund av ett klagomål, retroaktivt betecknar befintliga stödåtgärder som nytt stöd, strider det mot systematiken i artikel 88 [EG] och i förordning nr 659/1999/EG.

Kommissionen har inte på något sätt slagit fast att tillämpningen av bestämmelser om "skattelättnad" och "tonnagebeskattning" på bogserbåtsverksamhet i hamnar och på inre vattenvägar i Europeiska unionen inte täcks av dess beslut att godkänna stödåtgärden. Kommissionen kan därför inte nu beteckna denna tillämpning som nytt stöd. Varken artikel 88 [EG] eller förordning 659/1999/EG kan anses utgöra stöd för kommissionens resonemang att det skulle vara fråga om nytt stöd, eftersom kommissionen, genom att den nederländska regeringen formellt godtog kommissionens förslag att regeringen, inom den tidsfrist som löpte ut den 5 januari 1999, skulle vidta lämpliga åtgärder för att anpassa det befintliga stödet till riktlinjerna, hade kunnat sluta sig till att de nederländska stödåtgärderna, såsom de godkänkts, hade anpassats till riktlinjerna och därmed var förenliga med dessa.

Kommissionens resonemang är överhuvud taget inte logiskt. Även om den nederländska regeringen hade avsett att meddela att det ifrågavarande nederländska stödet hade anpassats och att det således var förenligt med de villkor som faststälts i riktlinjerna, skulle självfallet även detta ha gjorts på grundval av den kännedom om tolkningen av riktlinjerna som den nederländska regeringen hade vid den tidpunkten.

Försåvitt kommissionen har velat anföra att den nederländska regeringen inte på ett tidigare stadium klargjort att även bogserbåtsverksamhet kunde komma att omfattas av de två bestämmelserna, vilket, enligt kommissionen, skulle kunna utgöra en grund för att beteckna de befintliga bestämmelserna som "nytt stöd", tar den nederländska regeringen bestämt avstånd från den uppfattningen.

- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Talan mot Republiken Italien väckt den 25 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-370/01)

(2001/C 331/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt
 - a) kommissionens direktiv 1999/21/EG⁽¹⁾ av den 25 mars 1999 om dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål och
 - b) kommissionens direktiv 1999/50/EG⁽²⁾ av den 25 maj 1999 om ändring av direktiv 91/321/EEG om modersmjölkersättning och tillskottsning

genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiven eller genom att i vart fall inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat. Detta medför en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för införlivande som fastställs i direktiven. Denna frist löpte ut den 30 april 2000 respektive den 30 juni 2000 utan att Republiken Italien hade antagit nödvändiga bestämmelser för att följa de direktiv som kommissionen hänvisar till i sina yrkanden.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 139, 2.6.1999, s. 29.

Talan mot Förenade kungariket väckt den 27 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-373/01)

(2001/C 331/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade kungariket. Sökanden företräds av Richard Wainwright, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/101/EG av den 22 december 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av [rådets] direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen⁽¹⁾ genom att införliva direktivet före den 1 januari 2000, eller i vart fall genom att underlåta att underrätta kommissionen därom,
- förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG, enligt vilken ett direktiv skall vara bindande för varje medlemsstat med avseende på det resultat som skall uppnås, medför en skyldighet för medlemsstaten att iaktta den